

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การวิเคราะห์ขีดความสามารถของโรงเรียนประถมศึกษาในฐานะ ศูนย์กลางการพัฒนาชุมชนด้านอาชีพ : ศึกษากรณีบ้านแม่กึ่งน้อย อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน นายเฉลิมศักดิ์ ธนะชัยพันธ์
 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรรถพร	พงษ์วาท	ประธานกรรมการ
อาจารย์ ดร.พนมพร	จันทรปัญญา	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บุญธรรม	ศรีจันทร์ตร	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สม โชติ	อ่องสกุล	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาวิเคราะห์ปรากฏการณ์ที่เป็นรูปธรรมด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเท่าที่เป็นอยู่ โดยเฉพาะในเรื่องการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมของโรงเรียนกับการพัฒนาอาชีพในชุมชน สภาพความพร้อมของปัจจัยใน โรงเรียนประถมศึกษาอันเป็นองค์ประกอบที่จะทำให้โรงเรียนประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ในการในการพัฒนาชุมชนในด้านอาชีพ โครงสร้างและสภาพปัญหาอาชีพของชุมชนที่โรงเรียน ประถมศึกษานั้นตั้งอยู่ และสัมพันธ์ภาพระหว่างกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนกับสภาพปัญหาด้าน อาชีพ หน่วยของการศึกษาวิเคราะห์ในครั้งนี้ คือ โรงเรียนวัดรัตนารามและหมู่บ้านแม่กึ่งน้อย อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นหมู่บ้านล้าหลัง วิธีการในการเก็บข้อมูลคือวิธีการ สังเกตและสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ การศึกษาเชิงสำรวจตลอดจนเอกสารต่าง ๆ ของ โรงเรียนและ เอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องและ เสนอข้อมูลโดยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ ปรากฏการณ์และผลลัพธ์ที่ได้จากการศึกษาตลอดจนจากข้อมูล เอกสารต่างๆ ผลการศึกษา พบว่า

การจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาโดยเฉพาะในด้านอาชีพ ในด้านการบริหารหลักสูตรและการสอน และการบริหารงานโครงการกิจกรรมต่าง ๆ ไม่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและกิจกรรมการประกอบอาชีพของหมู่บ้าน หรืออีกนัยหนึ่ง โรงเรียนที่ศึกษามีศักยภาพต่ำ ไม่เพียงพอที่จะตอบสนองนโยบายของทางราชการในการ เป็นศูนย์กลางในการพัฒนาอาชีพในชุมชนที่มีอยู่อย่างหลากหลาย ทั้งนี้เกิดจากปัจจัยในด้านโครงสร้างของหลักสูตรเป็นหลัก การจัดการเรียนเป็นไปตามความถนัดและทักษะของครูผู้สอน ตลอดจนโรงเรียนยังไม่ได้มีการนำองค์ความรู้ในเรื่องอาชีพของท้องถิ่นหมู่บ้านมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและการสอน ตลอดจนการบริหารโครงการของโรงเรียน จึงสมควรที่โรงเรียนประถมศึกษาควรจะได้มีการศึกษาชุมชน/ท้องถิ่นอย่างเป็นระบบและอย่างลึกซึ้ง เพื่อสามารถจัดการศึกษาได้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นและแนวทางการพัฒนาชุมชน

Thesis Title   An Analysis of the Capacity of Primary Schools as
Community Occupational Development Centres : The
Case of Mae Gung Noi Village, San Pa Tong District,
Chiang Mai Province

Author   Mr. Chalearmsak Tanachaikun
M.Ed.   Educational Administration

Examining Committee :

Assist.Prof.Dr.Annop	Pongwat	Chairman
Lecturer Dr.Panomporn	Chantarapanya	Member
Assist.Prof.Boontham	Srichandorn	Member
Assist.Prof.Somchot	Ongsakul	Member

Abstract

This study's purposes were to analytically examine existing concrete phenomena representing relationships between school and community, particularly with focus on the former's classroom and other activities vis-a-vis community occupational development ; identify school's readiness factors and see whether they were conducive to or sufficient for community occupational development tasks ; analyze community's occupational structure and problems as well as general relationships between school activities and community's occupational problems.

The study took as its analysis cases Wat Rattanaram Primary School and Mae Gung Noi Village, officially classified as a backward village, in San Pa Tong District of Chiang Mai Province.

Data were collected through a number of means : participatory observation, unstructured interview, documentary search, etc., and subsequent collected data were analytically described and systematically presented.

The findings were that principally classroom instructional and other activities related to vocational and occupational issues were not relevant to the villagers' exact occupational practices and problems. In other words, the school was poorly capable of promoting or improving a variety of occupations found in the studied village. The major explanation for this was the school's improper curriculum structure itself. Furthermore, occupation-related projects conducted in school were those resulting from teacher's own skills and preferences, the phenomenon not much different from other primary schools nationwide. Community's occupational "body of knowledge" was not recognized by school personnel and thus subsequently not utilized in school curriculum and classroom instruction.

Therefore, it was high time primary schools started serious, indepth and systematic community study if they are still charged with community occupational development tasks.